

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/51/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808010286
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5808010286.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Vandy Mikulášovej a členov senátu Veroniky Bucovej a Ing. Antona Mikušovského, v trestnej veci proti obž.: D. C., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.03.2019 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný D. C., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom Q., E., U. č. XXX, slobodný, t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

v čase od presne nezisteného dňa v roku 2005, jesene, do 31.12.2006, v okrese Tvrdošín a na iných miestach, neustále pod hrozbou zabitia a ublíženia na zdraví opakovane požadoval rôzne finančné prostriedky od E. U., v rámci toho:

- presne nezisteného dňa na jeseň roku 2005, z Tvrdošína, žiadal od poškodeného telefonicky 50.000,- Sk s vyhrážkou „keď nedonesieš, tak budeš v piči“, načo mu E. U. ešte v ten istý deň odovzdal požadované peniaze v Dolnom Kubíne na parkovisku za benzínovou pumpou Slovnaft,

- presne nezistený deň v roku 2005 z doposiaľ nezisteného miesta, po dvoch až troch dňoch po predchádzajúcej udalosti telefonicky nakontakoval E. U. s tým, že to bude trochu drahšia káva, že treba ešte 150.000,- Sk, v ten istý deň prišiel na osobnom motorovom vozidle pred rodinný dom 138 v obci Štefanov nad Oravou, E. U. k nemu prisadol do vozidla, načo obvinený po slovách, že peniaze treba, vytiahol z odkladacieho priestoru miesta spolujazdca nestotožnenú pištoľ striebornej farby, natiahol záver, namieril ju na poškodeného a vyhrážal sa mu, že ak peniaze nedajú dokopy, najprv zabije priateľku poškodeného E. G., potom jeho a jeho rodinu, ďalej požadoval sumu 150.000,- Sk, ktorú finančnú čiastku odovzdal E. U. D. C. do troch dní na benzínovej pumpe v obci Sučany,

- presne nezistený deň začiatkom mája roku 2006 z doposiaľ nezisteného miesta telefonicky kontaktoval E. U. so slovami, že treba 300.000,- Sk na zaplatenie ďalších požiadaviek, potom sa s ním stretol na autobusovej stanici v Dolnom Kubíne, kde v osobnom motorovom vozidle E. U. požadoval od poškodeného 300.000,- Sk s tým, že má nabitú a zabije poškodeného aj jeho priateľku E. G., pričom v tom čase na neho mieril nestotožnenou pištoľou,

- presne nezistený deň v roku 2006, na druhý deň po predchádzajúcej udalosti, na benzínovej pumpe v obci Sučany, v osobnom motorovom vozidle E. U. mieril nestotožneným revolverom na E. U. a so slovami „Musíš doniesť peniaze a myslí na E.“ opätovne od neho požadoval 300.000,- Sk, ktoré mu na základe týchto hrozieb v presne nezistený deň E. U. odovzdal na železničnej stanici v obci Kralovany,

- dňa 06.12.2006 sa z nestotožneného miesta prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby s menom D. a prezývkou W. telefonicky spojil s E. U., ktorý sa nachádzal v obci Štefanov nad Oravou v rodinnom dome 138 a so slovami, že za nejaký problém, ktorý D. C. zoberal na seba, tento požaduje za neho 200.000,- Sk,

- dňa 10.12.2006 sa telefonicky dohodol s E. U., že sa stretnú na parkovisku pred obcou Šútovo, po tom ako sa tam stretli si k nemu prisadol do jeho motorového vozidla, spoza pásu vytiahol revolver a priložil

ho E. U. na krk so slovami „Spomeň si ako to bolo minule, tak stále je to tak“, pričom žiadal predtým požadovaných 200.000,- Sk, po ktorej hrozbe odišli do miesta trvalého bydliska E. U. v Sučanoch, kde mu odovzdal 27.000,- Sk a počas cesty naspäť mu niekoľkokrát povedal, že zbytok peňazí do sumy 200.000,- Sk chce do konca roku 2006, pričom dňa 31.12.2006 v mieste bydliska D. C., mu E. U. odovzdal 180.000,- Sk, čím celkovo spôsobil E. U., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 707.000,- Sk (23.468,10 eur),
t e d a

iného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania a spôsobil ním väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na ust. § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste:
§ rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016,
§ rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 04.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016,
§ rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, J., škodu vo výške 707.000,- Sk (23.468,10 eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 26.03.2008 na D. C. obžalobu pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nechcel uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Vo svojej výpovedi uviedol, že U. pozná zo základnej školy. Nie je pravdou, žeby si od neho pýtal nejaké peniaze. Pravda je taká, že U. si požičal peniaze od svojho strýka P., ktorému povedal, že má dlhy z dôvodu, že ho mal vydierať C.. Vo svojej ďalšej výpovedi zo dňa 21.02.2017 a 24.04.2018 urobil vyhlásenie, že je vinný.

Predsedička senátu vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného postupovala na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.04.2018 podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Trestného poriadku a obžalovanému postupne všetky ustanovenia, na ktoré musí odpovedať, prečítala.

Podľa § 333 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku: Či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uviedol, že porozumel čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu.

Podľa § 333 ods. 3 písm. d/ Trestného poriadku: Či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby. Obžalovaný uviedol, že áno.

Podľa § 333 ods. 3 písm. f/ Trestného poriadku: Či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný uviedol - áno.

Podľa § 333 ods. 3 písm. g/ Trestného poriadku: Či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný/e čin/y jemu kladený/é za vinu. Obžalovaný uviedol - áno.

Podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona. Obžalovaný uviedol - uznal som vinu za spáchaný skutok.

Prokurátor nemal námietky voči prijatiu vyhlásenia obžalovaného.

Súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku, kladeného mu za vinu v obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 26.03.2008 č. Pv 526/2008-22, ktorý sa kvalifikuje ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Poškodený E. U. žiadal, aby bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť mu sumu 23.468,10 eur a ku skutku uviedol, že D. pomáhal ako kamarát. Najskôr to bolo pri zháňaní auta, neskôr mu auto požičal a keď chcel od neho peniaze, tak sa stále vyhováral. Potom ho obvinil, že mu vykradol dom, čo však nebola pravda a odvtedy C. žiadal od neho peniaze. Dával mu ich preto, lebo sa bál o seba a o svoju priateľku. Jeho konanie nahlásil polícii až v januári 2008. C. sa na chvíľu stratil. Hovorilo sa, že bol zavretý a potom sa znovu objavil a žiadal od neho peniaze. V januári 2008 mal dopravnú nehodu a po rozhovore so strýkom sa rozhodol podať na C. trestné oznámenie. Vyjadril sa, že má veda dlhov kvôli nemu. Bral si úver na veci, ktoré potom predal a peniaze dal C.. Vzhľadom na to, že si nepamätal na presné podrobnosti ohľadom konania obžalovaného, bola na návrh prokurátora prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, keď poškodený podrobne popísal konanie obžalovaného a uviedol, že z obžalovaného mal strach a preto mu vyplácal jednotlivé sumy peňazí. Začiatok konania obžalovaného sa datoval od času, kedy jeho a obžalovaného začal upodozrievať D. U. zo spáchania krádeže vlámaním do domu. Pod zámenkou, že vec musí urovnať prostredníctvom vplyvných ľudí v Tvrdošíne, začal D. C.P. vynucovať od neho rôzne sumy peňazí a to aj pod vyhrážkami zabitia jeho a E. G., ktorá bola jeho priateľkou.

Z výpovede svedkyne poškodenej E. G. vyplynulo, že si pamätá ako prišiel E. U. s obžalovaným po prvýkrát do kontaktu. Bolo to pri kúpe auta, keď C. požičal peniaze. C. mu sľúbil peniaze vrátiť. Až v októbri 2007 sa dozvedela o tom, že ho C. vydiera. To už bol E. psychicky na dne. Spočiatku, keď mu E. požičal peniaze na kúpu auta, mu E. telefonoval. Potom už nie a vždy keď bol E. u nej, tak mu C. zvonil na telefón tak dlho, kým to E. nezdvihol. Uviedla, že by si určite všimla, keby bol jej priateľ užívateľom drog.

Svedok D. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že E. U. videl na pojednávaní prvýkrát v živote. Jeho syn skôr nemal peniaze. Vie o tom, že si od mamy pýtal peniaze na cigarety. Nikdy si nevšimol, žeby mal jeho syn pri sebe väčší obnos peňazí. Občas prispel na domácnosť nejakou finančnou čiastkou.

Z výpovede svedkyne D. C. vyplynulo, že na svojom synovi si nikdy nevšimla, že by mal pri sebe väčší obnos peňazí. E. U. nepozná. Uviedla, že počula telefonovať svojho syna, ale väčšinou to bolo s dievčatami. Nikdy ho nepočula, že by cez telefón žiadal od niekoho nejakú finančnú sumu.

Svedok E. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2007 požičiaval E. U. 550.000,- Sk. Predtým mu peniaze nepožičiaval, lebo ho nepoznal. Spoznal ho prostredníctvom P.Č. a bolo to niekedy v lete. Požičiaval mu peniaze dva - trikrát, okolo 100 - 150.000,- Sk. Mal vedomosť o tom, že si bral úver na nejakú nehnuteľnosť. Nikdy mu nehovoril, že potrebuje peniaze kvôli tomu, že ho niekto vydiera.

Svedok E. S. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že s U. sa videl asi trikrát. Od kamarátov počul, že má sklony ku hráčstvu a drogám. Prvýkrát ho videl vtedy keď šiel s C. zo Žiliny. U. mu po ceste telefonoval a vravel mu niečo o založení auta. Neskôr mu C. hovoril, že má finančné problémy. Následne v januári 2008 bol s C. v Terchovej, kde za nimi prišiel U.. Bavili sa o autách a o peniazoch. Bol svedkom toho, ako mu C. dal 1.500,- Sk. Vždy keď U.Á. C. telefonoval mal pocit, akoby ho otravoval. Uviedol, že D. mal vždy peniaze, ale nikdy to nebol väčší obnos. Nikdy nepočul o tom, že by mal niekoho vydierať.

Svedok R. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa s U. pozná, sú kamaráti. Nikdy mu nepožičiaval peniaze, iba mu bol ručiteľom, keď si od kamaráta požičiaval peniaze. Nemal vedomosť o tom, že by ho niekto vydieral. Uviedol, že E. si požičal peniaze od I. H.. Bolo to v roku 2007 a požičal si 550.000,- Sk. H. s U. zoznámil on. Mal vedomosť o tom, že si U. kúpil v roku 2007 auto, ale či to bolo z tých požičaných peňazí, to nevedel. S U. boli takí kamaráti, že sa stretli vtedy, keď jeden od druhého niečo potrebovali. Nikdy nehovoril o tom, že by ho niekto vydieral. Taktiež sa nevyjadroval, načo si bral pôžičku.

Svedkyňa R. E. sa vo svojom výsluchu vyjadrila, že E. U. pozná. Bola pri jednom z jeho stretnutí s C.. Bavili sa o nejakej pôžičke. Od niekoho počula o vydieraní D. C.. Pri stretnutí pôsobil U. vystresovane. Veľmi si chcel od C. požičať peniaze. Ale či mu ich C. požičal, to nevedela.

Svedok R. P. sa vyjadril, že bol so svojim synovcom podať trestné oznámenie v Dolnom Kubíne. Urobil to preto, lebo videl, aký je vystrašený a on chcel, aby sa vec vyriešila cestou polície. Asi tri dni predtým, ako boli na polícii chcel od neho 200.000,- Sk. Povedal mu, že ich potrebuje na vyrovnanie svojich dlhov, že kúpi nehnuteľnosť v Nitre, ktorú zrekonštruje, potom predá a z peňazí vyrovná svoje dlhy. Mal dlhy vo výške okolo 1,5 mil. Sk. Urobil si súpis pôžičiek a rodina splatila dlhy u fyzických osôb a v súčasnej dobe sa splácajú dlhy už len voči bankám. Uviedol, že E. nemal dôvod vymýšľať si, že ho niekto vydiera. Nemal vedomosť o tom, že by E. holdoval drogám.

Svedok Mgr. E. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si na presné obdobie nepamätá, len vie, že sedel s E. v aute a furt mu niekto telefonoval. E. stále hovoril, že teraz nie, nemám peniaze. Potom mu E. povedal, že má problémy s nejakými ľuďmi, ktorí od neho chcú peniaze. Hovoril dve mená, ale on si zapamätal iba meno C.. Najskôr mu povedal, že má dlh do 100.000,- Sk, neskôr, že má dlh 30.000,- Sk. Keďže bol vystrašený, vravel mu, aby išiel na políciu. Bol ochotný ísť tam s ním, ale E. to odmietol s tým, že si to ešte rozmyslí.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného súd prečítal zápisnice o výsluchoch svedkov z prípravného konania. Z výpovede svedkyne D.Ú. P., ktorá je sestrou poškodeného, vyplynulo, že sa v decembri 2007 od mamy dozvedela, že má E. finančné problémy a že ho niekto vydiera.

Svedok D. U. sa vyjadril, že sa s E. U. pozná od roku 2002, kamarátili sa, chodievali na ryby. Niekedy v roku 2005 šiel s rodinou na svadbu do Bardejova a keď sa vrátili, našli vykradnutý dom. Zmizli peniaze vo výške 600.000,- Sk. O tejto hotovosti vedel iba jeho spoločník a E. U.. Asi po dvoch mesiacoch sa dozvedel, že U. povedal C. a Š. G. o jeho vycestovaní. Asi na druhý deň za ním prišiel C. s G. a vyhrážali sa mu fyzickým násilím za to, že ich obviňuje. On sa osobne U. nikdy nevyhrážal a ani od neho nežiadal peniaze.

Svedok Q. G. sa vyjadril, že o D. C. sa dozvedel niekedy na prelome rokov 2005 a 2006, kedy sa od dcéry dozvedel, že C. chce hodiť na U. nejakú krádež. Neskôr mu U. povedal, že C. mu stále telefonuje a nedá mu pokoj. Niekedy v tom čase ho E. telefonicky žiadal o pôžičku, k výške sa vyjadril nevedel. Tieto odovzdal nejakým neznámym mužom a oni mu dali krabicu s autorádiom. Neskôr sa dozvedel, že jeden z nich bol C.Í.. Niekedy v roku 2007 sa dozvedel, že keď prepustili C. z basy, mal z neho E. strach. Taktiež mu povedala dcéra, že E. dal C. nejakú vysokú čiastku a peniaze si požičal.

Z výpovede svedka S. A. vyplynulo, že niekedy koncom roka 2007 bol za ním C. s nejakým mužom a žiadal, aby mu požičal peniaze. K dohode však nedošlo, nakoľko automobil toho neznámeho muža nemohol slúžiť ako dostatočné zábezpeka na pôžičku. Toho muža nepoznal, ale od neho sa dozvedel, že má nejaké problémy.

Svedkyňa W. P. v prípravnom konaní uviedla, že o udalostiach sa dozvedela od E. G..

Jej výpoveď potvrdil aj nevlastný otec poškodeného H. P..

Svedok E. C. sa vyjadril, že niekedy na jeseň roku 2007 prišiel za ním poškodený, ktorého poznal zo školy a chcel si od neho požičať 80.000,- Sk s tým, že mu dá do zálohy svoje auto zn. Honda. Ako dôvod pôžičky uviedol, že ho vydiera D. C..

Svedok L. P. v prípravnom konaní vypovedal, že si E. U.Á. chcel od neho požičať 50.000,- Sk s tým, že založí svoje auto, ale svedok nesúhlasil. O predmete vyšetrovania sa dozvedel z novin.

Svedok R. P. sa vo svojej výpovedi vyjadril, že si chcel poškodený od neho požičať 200.000,- Sk na kúpu rodinného domu v Nitre, ktorý chcel následne výhodne predať a výnos z predaja použiť na splatenie svojich dlhov, ktoré mu vznikli v súvislosti s vydieraním C.. Svedok mu navrhol, aby vec nahlásil polícii, s čím poškodený asi po dvoch dňoch súhlasil.

Svedkovia D. U., I. U., T. C., C.Š. A. a D. P. vo svojich výpovediach nič podstatné neuviedli.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj listinné dôkazy a to zmluvy o pôžičke a splátkovom kalendári, spisový materiál OR PZ Úrad justičnej a kriminálnej polície Dolný Kubín sp. zn. ČVS: ORP-18/OVK-DK-2008-PG, odpisy z registra trestov, správu Mesta Tvrdošín, výpis z evidencie priestupkov, odpoveď na lustráciu v registri priestupkov, správu OR PZ Martin, správu OR PZ DK, OO PZ Tvrdošín, spisový materiál Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5T/40/08, spisový materiál Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5T/79/08, spisový materiál Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/37/13, spisový materiál Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/124/2008, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4T/78/2007 zo dňa 22.08.2007 a spisový materiál Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008, a to najmä rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/135/2014.

Za takéhoto dôkazného stavu potom súd uznal obžalovaného vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016, Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4T/78/07 zo dňa 22.08.2007, Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/4/06 zo dňa 26.03.2008, Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4T/93/07 zo dňa 14.07.2007, Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/19/08 zo dňa 19.09.2007.

V zákonom stanovenej lehote podal prokurátor proti predmetnému rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/77/2018 zo dňa 27.11.2018 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

V intenciách odvolacieho súdu bolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktoré sa nedostavil obžalovaný, ktorý požiadal o vykonanie v neprítomnosti.

Súd preto uznesením podľa § 252 ods. 2 trestného poriadku vykonal pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to spisového materiálu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014, a to najmä obžalobu Okresnej Prokuratúry Martin sp. zn. 1Pv 403/13/5506-41 zo dňa 17.07.2014 a rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014-297 zo dňa 03.11.2016, spisového materiálu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008, a to najmä obžalobu Okresnej prokuratúry Námestovo sp. zn. Pv 338/08-16 zo dňa 25.08.2008 a rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008-199 zo dňa 04.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/135/2014-262 zo dňa 12.05.2016, spisový materiál Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010, a to najmä obžalobu Okresnej prokuratúry Žilina sp. zn. 2Pv 1183/07-31 zo dňa 21.05.2010 a rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010-446 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/79/2014-509 zo dňa 16.06.2016 a odpisu z registra trestov.

Zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona, sa dopustí ten, kto iného hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania a spôsobil ním väčšiu škodu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný konal spôsobom popísaným v obžalobe. Aj napriek tomu, že sa spočiatku bránil, že je nevinný, bol usvedčovaný najmä výpoveďou svedka poškodeného E. U. a jeho priateľky E. G.. Následne obžalovaný potvrdil svoju vinu tým, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.04.2018 priznal spáchanie skutku.

S poukazom na tieto skutočnosti súd nemal žiadne pochybnosti o vine a obžalovaného, ktorého v celom rozsahu uznal vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doteraz 25-krát súdom trestaný, čo súd vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona. Ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, súd vyhodnotil jeho priznanie sa k spáchaniu skutku.

Vyhodnotiac všetky dôkazy súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, nakoľko je toho názoru, že je dostatočným na to, aby bol naplnený účel trestu z hľadiska § 34 Trestného zákona a že takýto druh trestu a jeho výmera spravodlivo a dostatočne zohľadňujú i všetky okolnosti predmetného prípadu.

Vzhľadom na to, že obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

V danom prípade súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste:
§ rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016,
§ rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 04.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016,
§ rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom na to, že súd na základe predložených dôkazov mohol rozhodnúť o náhrade škody, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. U., škodu vo výške 707.000,- Sk (23.468,10 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolyanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.